

at denne urigtige Oplysning, ſom Miniſteriet har meddelt Folkethinget forrige Gang, ikke ſtyldes end Willie fra førſt af, men Miſforſtaeſe. Men at det var en fattigt urigtig Meddeleſe, ſom Miniſteren har givet Folkethinget, er aldeles utvivſomt; det kan det ærede Medlem ikke komme fra eller naae at dække derigjennem, at han søger at lede Opmærkſomheden bort fra det, det dreier ſig om, og komme ind paa Spørgsmaalet om den kongelige Reſolutions Retsvirkning, dens Indhold eller deſlige, den Retsſtilſtand eller Mangel paa Retsſtilſtand, der derved er ſkabt; det er ikke det, det dreier ſig om. Det, det dreier ſig om, er, at den kongelige Reſolutions Ordlyd aldrig har foreligget her for Thinget — den foreligger ikke i dette Dieblit for Thinget — og at det, der har foreligget for Folkethinget, aldrig har været underſkrevet af Kongen eller kontraheret af nogen Miniſter; det er et fuldſtændig unſiagtigt Brudſtykke af Miniſterens Indſtilling, men ſlet ikke nogen kongelig Reſolution. Det er det, der fremgaar af deres Oplysninger, og jeg tror, at det ærede Medlem havde gjort bedre i ikke at ſøge at lede Opmærkſomheden bort fra det, der foreligger, for at dække ſit Miniſterium. Jeg har ikke angrebet Miniſteriet haardere, end jeg har været nødt til; jeg indbrømmede, at jeg troede, at det var en Injurie, Mangel paa tilſtrækkelig Opmærkſomhed fra Miniſterens Side, der fra førſt af har foranlediget at man har givet Folkethinget urigtig Oplysning. Men derſom det ærede Medlem vil urgere det Spørgsmaal, vil jeg ſige, at det, der foreligger, er urigtige Oplysninger fra Miniſterens Side. Nu ſiger det ærede Medlem, at jeg ſiden har omtalt en Tendents hos Miniſteriet til at dølge. Det har jeg ogsaa; men det vedrører efter min Opfattelse ikke den forſte fuldſtændig urigtige Meddeleſe fra Miniſteren, men Alt, hvad der ſenere er ſkrevet fra Miniſteriets Side, og naar det ærede Medlem undrede ſig over, at jeg talte om at dølge, ſaa underer det mig i høieſte Grad, at det ærede Medlem ikke kan forſtaa det. Naar Miniſteriet to — tre Gange i Træk, adſpurgt om, hvad det har ſagt, gjort, ſkrevet, hvad der har været Grunden til at udstede en Reſolution af et indgribende og ſkjæbnsvangert Indhold ſom den foreliggende, — naar Miniſteriet da vedblivende ſtyder ſig fra det og ender med at ſige, at det jo ikke er ubetinget forpligtet til at ſvare om Alt, hvad der er foregaaet, ſaa ſiger jeg, at det ikke er for stærkt et Udtryk at ſige: Miniſteriet dølger, hvad der er ſket. Om det dølger det i ſlet Hensigt eller ikke,

det er et andet Spørgsmaal, men jeg tillader mig ogsaa at ſige, at denne Berettigelse til at dølge, hvad der er foregaaet i dette Tilfælde, anerkjender jeg ikke; thi Miniſteriet er forpligtet, naar noget Saadant ſter, til overfor Repræſentationen at have ſaa ren ſubjektiv Samvittighed, at det kan være de Grunde bekjendt, ſom det har anført overfor Kongen, og naar Miniſteriet ikke tør anføre diſſe Grunde her, ſiger jeg: Det er et ſlet Tegns for dette Miniſterium og den Sag, det forſvarer. Miniſteriet er ellers ikke bange for at fremlægge for Offentligheden ſine allerunderdanigſte Foreſtillinger om, hvad Miniſteriet mener, og med en høi Grad af Ugenertighed at fremſætte for Kongen Betragtninger, ſom ikke altid ere fuldſtændig objektivt rigtige, og ſom kun finde deres Undſkyldning deri, at ethvert Parti Miniſterium ſom ethvert Parti og ethvert Partimedlem ſer mere ſubjektivt paa Sagen, end det er fuldt forſvarligt, og have diſſe Foreſtillinger oftere været opfyldt af og have indeholdt haarde og forvildende, forvirrende Beſtylndninger mod dette Thing og dets Politik; det har Miniſteriet aldrig nægtet ſig, naar der var Leilighed til at dække eller gavne ſit Partis Politik her i Landet; det har offentliggjort diſſe Indſtillinger til Kongen, ſom det da var meget vanſkeligt at ſvare paa, navnlig naar man tager Hensyn til den Tid, de bleve offentliggjorte paa. Men her har Miniſteriet udvirket en kongelig Reſolution, der er i aabenbar Strid med Grundlovens klare og tydelige Beſtemmeſe, ja, ſom er i den Grad grundlovſtridig, at det ærede Medlem, ſom ellers forſvarer Alt, hvad dette Miniſterium gjør, ikke har turdet inklade ſig i Diskuſſion med det ærede Medlem fra Middeſtort (Monrad) om det. Naar det kommer med en ſaadan Reſolution, der griber ind i Retsſtilſtanden og ſtiller os frem i hele Europas Dine ſom et fuldſtændig uordnet Samfund, ſaa gjenſemmer Miniſteriet ſin Reſolution i ſin Protokol og tør ikke komme frem med ſin Indſtilling; ikke blot Indſtillingen gjenſemmer man, men ogsaa Reſolutionen. Den Tanke ligger ingentunde ſaa fjern, at Hans Majeſtæt ikke har villet gaa ind paa alle de Ting, ſom ere blevne ham inſinuerede af Miniſteriet; der har været de Ting, der var for ſlemme, for voldſomme i den Grad, at Kongen har ſagt nei. Det er jo muligt; jeg kan begribe, at det kan genere det høie Miniſterium at ſaae det frem, at det i Statsraadet gjør den Slags Ting, hvis det er Tilfældet, at der foreligger ſaadant Noget; det kan jeg godt begribe. Men naar det er ſket, kan jeg ſige: det er at dølge, hvad der er ſket, og Miniſteriet er ikke berettiget til at dølge. Hvad ſkulde ellers